

MATERIAŁ 8

Wiersze, piosenki, dzieła sztuki

Uwaga: W tym rozdziale znajdują się linki do stron internetowych, takich jak YouTube. Treści na stronach zewnętrznych mogą ulegać zmianie i należy sprawdzić, czy są one odpowiednie dla uczniów.

Bądźcie grzeczni, mali migranci (wiersz)

autorstwa Uyen Loewald

Bądźcie grzeczni, mali migranci
Ocaliliśmy was od śmierci głodowej
wojny, utraty ziemi, ucisku
Okazujcie nam wdzięczność
ale żebyśmy was nie słyszeli, nie widzieli

Bądźcie grzeczni, mali migranci
Służcie nam wiernie
zamiatajcie fabryki, sprzątajcie posiadłości
gotujcie tanie egzotyczne jedzenie
płaćcie podatki, zasilajcie główny nurt naszego stylu życia

Bądźcie grzeczni, mali migranci
Ostrożnie korzystajcie z rozrywek
szyjcie ubrania, malujcie murale
komponujcie muzykę i tańczcie w naszym rytmie
Nasza kultura nie może być nudna

Bądźcie grzeczni, mali migranci
Daliśmy wam szansę
na łączenie rodzin
równość i status, choć
wasz kolor bywa niewłaściwy

Bądźcie grzeczni, mali migranci
Uczcie się angielskiego, by odróżnić
ESL od RSL
unikajcie związków i uczcie dzieci
szacunku dla instytucji

Bądźcie grzeczni, mali migranci
Możecie bić się między sobą, ale
uczęszczajcie do szkoły niedzielnej, uczcie się dobrych manier
zostawcie sobie przemoc w swojej kulturze
chrońcie przemysł przed przestępcami

DOM HISTORII EUROPEJSKIEJ

Bądźcie grzeczni, mali migranci
Wywiad wymaga posłuszeństwa
słuchajcie ASIO, CIA
szpiegujcie rodaków
dla Amerykanów polujcie na komuchów

Bądźcie grzeczni, mali migranci
Zbudowano muzea dla waszej podrzędnej sztuki
dla waszej wielokulturowości
kiedyś osiągniecie doskonałość
zmarnujcie tylko kilka pokoleń.

O autorce

Uyen Loewald urodziła się w Wietnamie w 1940 r. Wyemigrowała do Australii w 1970 r. W swych krótkich opowiadaniach i wierszach ukazuje rozdźwięk między punktem widzenia Australijczyków z „głównego nurtu” a perspektywą uchodźców.

DOM HISTORII EUROPEJSKIEJ

Miasto Chicago (piosenka)

autorstwa Christy'ego Moore'a

W mieście Chicago
Gdy wieczór rzuca swój cień
Ludzie marzą
o wzgórzach Donegal

Wszystko zaczęło się w 1847 r.
Straszliwa męka głodu wygnała milion ludzi z ich kraju
Nie szli za sławą
Nie prowadziła ich zachłanność
Przebyli wzburzone morze, by przeżyć

W mieście Chicago
Gdy wieczór rzuca swój cień
Ludzie marzą
o wzgórzach Donegal

Do jednych uśmiechnęła się fortuna
Inni zaznali sławy
Większość los ciężko doświadczył
I zmarli na równinie
Rozproszyli się po całym kraju
Rozjechali pociągami
Zabrawszy pieśni i muzykę, by ulżyć swym strapionym sercom

W mieście Chicago
Gdy wieczór rzuca swój cień
Ludzie marzą
o wzgórzach Donegal

O wykonawcy

Słowa i muzyka: Luka Bloom (lukabloom music IMRO\MCPs Irlandia).

Piosenki można posłuchać [tutaj](#)

Migrantas – Wizualny język migracji

Migrantas działa w miejskiej przestrzeni publicznej. Celem organizacji jest uwidocznienie myśli i odczuć osób, które opuściły swój kraj i żyją za granicą. Mobilność, migracja i transkulturowość nie są w naszym świecie czymś wyjątkowym. Wręcz przeciwnie – zaczynają być regułą. Mimo to większość naszego społeczeństwa nadal nie dostrzega migrantek i ich doświadczeń. Migrantas zajmuje się problematyką migracji, tożsamości i dialogu międzykulturowego. W swojej pracy organizacja ta wykorzystuje narzędzia z dziedziny sztuk plastycznych, projektowania graficznego i nauk społecznych. Osoby należące do grupy, głównie kobiety, które same wyemigrowały do Niemiec, prowadzą warsztaty z udziałem innych migrantów. Rysunkom powstałym na warsztatach nadaje się skondensowaną formę piktogramów i rozdaje w miejscach publicznych.

Źródło: [Migrantas](#)